

jeg, at den for de følgende Aar vil kunne vise sig virkelig at være en nyttig Stat, en Stat, som giver de Indtægter, hvortil man har Trang, og som dog bæres paa en saadan Maade, at den rammer i lige Forhold de skatteyndende Borgere. For jeg altsaa gaar ud fra, at Rigsdagen vil bevillige Regjeringen lignende Bemyndigelse, som ved Frd. af 15de Mai d. A. er den givet, saa ville Ressourcerne blive: for det Første den Indtægt af circa 2,200,000 Rbd., som ifølge denne Gjentagelse af Krigsskatten vil indkomme i selve Finantsaaret; endvidere er det Planen at begjære Bemyndigelse til ligesom for taar eventuelt at udstøde Creditbeviser for 4,000,000, og til samme Tid antages Indkomstskatten, forsaavidt den rammer Folk, der ikke erlagge Krigsskat efter indeværende Aars Krigsskatte- loy, at ville komme til at udgjøre omtrent 200,000 Rbd. De samlede Ressourcer blive herefter 6,400,000 Rbd., hvorfra dog vil gaar den Inddragning af Creditbeviser, der skal finde Sted til 31te December 1851, med 1,000,000 Rbd.; der bliver folgelig i næste Finantsaar at disponere over 5,400,000 Rbd., som tillige med det Overskud, der kan ventes fra Slesvig, vil give en extraordinair Ressource, foruden hvad der foreligger i Finantsloven, af 6 à 7,000,000 Rbd. Man vilde saaledes ikke alene kunne dække den Underbalance, som viser sig paa det detaillerede Finantsforslag, men endvidere sætte Regjeringen istand til at imødegaae uforudseete Tilfælde med omtrent 4,000,000 Rbd. Det vil imidlertid ikke være undgaaet det høitærede Things Opmærksomhed, at denne Ressource for Regjeringen ikke kan tilveiebringes paa nogen som helst anden Maade end ved at anticipere Indtægterne for et kommende Finantsaar; det forudsættes, at man da for den næste Rigsdag maatte gjøre et lignende Forslag som det, det vilde have paahvilet Regjeringen at gjøre den nærværende Rigsdag, hvis Regjeringen var kommen til at benytte Bemyndigelsen til at udstøde Creditbeviser ifølge Loven af 15de Mai 1850. Den overordentlige Ressource, der saaledes er aabnet for uforudseete Tilfælde, vil jo imidlertid ikke være tilstrækkelig til at imødegaae alle de forskjellige uforudseete Tilfælde, som kunne tænkes. Regjeringen antager imid-

lertid ikke, at den vil behøve, og føler sig folgelig heller ikke forpligtet til i Dieblirket at gjøre Rigsdagen Forslag til yderligere Ressourcers Tilveiebringelse. Skulde det ulykke- lige Tilfælde indtraffe, at man var nødsaget dertil, da vilde det jo for det Første være tidsnok endnu at see det an, om man inden den nærværende Rigsdags Ophor kom i et saadant Tilfælde, og da forelægge Rigsdagen det Forslag, der blev nødvendigt, og ialtsald, selv om denne Rigsdagssession skulde være til Ende inden Regjeringen kom til den Overbeviisning, saa blev der dog den Udvei tilbage, som jeg i hvert Fald troer maatte foretrækkes for allerede nu at gjøre gjentagne Forslag til yderligere Hjælpemidlers Tilveiebringelse, den nemlig, at sammenkalde en overordentlig Rigsdag. Regjeringens Forslag vil saaledes for denneinde indskrænke sig til det, som jeg har havt den Ære at foredrage, nemlig til de ordinaire Indtægter, der ere foreslaaede, bevilgede ved Finantsloven, og de overordentlige Ressourcer, der kunne erholdes ved en Indkomstskat og en Krigsskat tilligemed Bemyndigelsen til eventuelt at kunne udstøde Creditbeviser, der anticipere Indtægten for et kommende Aar.

Der frembyder sig ved det, som jeg har havt den Ære at foredrage, naturligt det Spørgsmaal, hvorledes det har været Finantserne muligt at opnaae at staae saaledes, som de i dette Dieblirk staae, nagtet Armeen i længere Tid har været paa Krigsfod. Dette, mine Herrer! ligger for det Første deri, at der fra Hertugdømmet Slesvig er tilstrømmet os en betydelig Hjælp, deels i Contanter og deels ved Præstationer in natura, hvilke det var en Nødvendighed at kræve i den første Tid, efterat Armeen var indrykket i Slesvig og havde indtaget sin Stilling, men det skyldes fremdeles en anden Omstændighed, som jeg allerede ved Finantsforslagets Behandling paa sidste Rigsdag tillod mig at antyde kunde blive nødvendig, nemlig at Finantserne, istedetfor contant at amortisere, hvad man contractmæssig skulde udbetale paa 3 pCts. Laanet i England, dertil har anvendt af Reservefondens Obligationer. Denne Anvendelse af Finantsministeren vil jo naturligviis kunne være Gjenstand for Rigsdagens Udsættelse, da det ikke udtrykkeligt